

18

Изяснило се небето,  
Приятното слънце огрѣ,  
И златни лъчи по полето  
Съсъ щедра дѣсница разлѣ.

Природата се съживила,  
И весела всичката тварь  
Въ сърцето си е оградила  
За божията слава олтаръ.

Намъ всичкото напминава,  
Че пролѣтно врѣме дошло,  
Дошло веселба да раздава  
Тамъ, дѣто царува тегло.

О, колко за насъ сж приятни  
Свѣтливитѣ тѣзи дни —  
Слѣдъ бурнитѣ, мжчни прѣврати,  
Студени и мжчни нощи.

---

19

Прахътъ на Стефана Гидика  
Почива тука и намъ вика :  
Търсилъ съмъ щастье въ търговия,  
Но всичко празно, пустотия !  
Съпруга, рожбици оставихъ,  
А за народа що направихъ —  
За него, ахъ ! да кажа мога —  
Излизамъ днесъ прѣдъ сждникъ — Бога.

---